

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Občianskeho združenia „Z.S.B.“**, proti žalovanej **Obci Bobrovník**, so sídlom Bobrovník 37, *zastúpenej JUDr. A. S., advokátom, so sídlom R.*, v konaní o preskúmanie zákonnosti územného plánu Obce Bobrovník schváleného uznesením Obecného zastupiteľstva Obce Bobrovník dňa 27.04.2007 na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 22. júna 2010, č. k. 20S/54/2010-117, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline z 22. júna 2010, č. k. 20S/54/2010-117, **potvrďuje**.

Žalobca **je povinný** zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v sume 215,16 eura na účet JUDr. A. S., advokáta v D., č. účtu X. v lehote troch dní.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením krajský súd podľa § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) pre neodstrániteľnú vadu konania zastavil konanie o žalobe z 29. apríla 2010, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť doručiť žalobcovi správne rozhodnutie, ktorým bol schválený územný plán Obce Bobrovník obecným zastupiteľstvom dňa 27.04.2007, aby tento územný plán zrušil a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie.

Krajský súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z ustanovení § 244 ods. 2 a ods. 3, § 247 ods. 1 a § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 6 ods. 1, 2, 3, 4, 6, 8 a 10, § 11 ods. 4 a § 12 ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 369/1990 Zb.“ alebo „zákon o obecnom zriadení“), keď mal z predloženého spisového materiálu za zrejmé, že žalobca žiada preskúmať zákonnosť Všeobecne záväzného nariadenia obecného zastupiteľstva Obce Bobrovník č. 1/2007, ktorým schválilo záväznú časť územného plánu Obce Bobrovník, pričom tomuto rozhodnutiu obecného zastupiteľstva predchádzal postup obsiahnutý v § 6 zákona č. 369/1990 Zb. S poukazom na to, že žalobca v čase prebiehania pripomienkového konania pred schválením Všeobecne záväzného nariadenia č. 1/2007 a uznesenia obecného zastupiteľstva č. 2/2007 neexistoval a nemohol byť na svojich právach vo vzťahu k § 244 ods. 3 OSP konkrétne dotknutý, nakoľko bolo potrebné aktívne vystupovať v pripomienkovom konaní, ktoré predchádzalo schváleniu Všeobecne záväzného nariadenia č. 1/2007 a prijatiu uznesenie obecného zastupiteľstva č. 2/2007 zo strany fyzických osôb, ktoré sú členmi žalobcu, ale i tým, že schválený územný plán obce a jeho záväzná časť vyhlásená všeobecne záväzným nariadením obce v zmysle § 26 ods. 3 a § 27 ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) je podkladom pre ďalšie konanie a schvaľovanie ďalšej územnoplánovacej dokumentácie na územné rozhodovanie a na vypracovanie dokumentácie stavieb v zmysle § 27 ods. 6 stavebného zákona. Krajský súd uviedol, že v štádiu rozhodnutia obecného zastupiteľstva o územnom pláne nie je rozhodované o jeho konkrétnych právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy, a preto sa stotožnil s správnym názorom, že postup obecného zastupiteľstva a jeho rozhodnutie, či už formou uznesenia alebo nariadenia môže byť predmetom prieskumu v zmysle § 247 a nasl. OSP, avšak len vtedy, ak je splnená podmienka ustanovenia § 244 ods. 3 OSP, t. j. či boli alebo mohli byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti priamo dotknuté. Takto potom podľa názoru krajského súdu nie je naplnená základná podmienka konania, pretože chýba rozhodnutie, ktoré by mohlo byť predmetom prieskumu súdu v zmysle piatej časti druhej hlavy OSP.

Čo sa týka návrhu žalobcu na prerušenie konania, pokiaľ súdu nebude predložený administratívny spis týkajúci sa územného plánu Obce Bobrovník, aby mohol žalobca riadne špecifikovať napadnuté rozhodnutie tak, ako bol vyzvaný súdom uznesením č. k. 20S/54/2010-17 zo dňa 13.05.2010, krajský súd konštatoval, že posudzoval tento

procesný návrh podľa jeho obsahu v zmysle § 41 ods. 2 OSP a keďže správny spis zo strany žalovanej bol súdu predložený ešte pred žiadosťou žalobcu o oboznámenie sa so správnym spisom, nebol dôvod na prerušenie konania, keďže účastníci konania v zmysle § 44 ods. 1 prvá veta OSP majú právo nazerať do súdneho spisu. Taktiež nebolo potrebné zo strany žalobcu dopĺňať petit žaloby ohľadne presnej identifikácie napadnutého rozhodnutia vzhľadom na to, že súd zastavil konanie z procesných dôvodov týkajúcich sa absentovania rozhodnutia, ktoré by mohlo byť predmetom prieskumu súdu v zmysle druhej hlavy piatej časti OSP.

Keďže napadnuté rozhodnutie o schválení územného plánu Obce Bobrovník č. 2/2007 nemôže byť predmetom prieskumu súdu v správnom súdnictve, súd neakceptoval ani návrh na doručenie rozhodnutia, ktorým bol schválený územný plán Obce Bobrovník. Postup ohľadne uloženia správneho orgánu doručiť účastníkovi správne rozhodnutie, ak mu nebolo doručené v zmysle § 250b ods. 2 OSP predpokladá, že samotné správne rozhodnutie takto nedoručené môže byť predmetom súdneho prieskumu a že v merite veci môže byť o ňom rozhodované. Keďže v danom prípade tomu tak nie je, neprichádza do úvahy postup podľa § 250b ods. 2 a nasl. OSP.

Žalobca napadol uznesenie krajského súdu včas podaným odvolaním namietajúc jeho zákonnosť zotrúvajúc na svojom tvrdení, že napadnuté uznesenie žalovanej ako i Všeobecne záväzné nariadenie o záväznej časti územného plánu Obce Bobrovník č. 1/2007 do jeho práv zasahuje, nakoľko neprípustne obmedzuje jeho vlastnícke práva.

Opätovne zdôrazňoval, že žalovaná až do roku 2009 nemala svoju úradnú tabuľu, čím nemohla byť splnená požiadavka na doručovanie písomností verejnou vyhláškou definovaná v § 26 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) vytykajúc krajskému súdu, že sa touto námietkou vôbec nezaoberal. Ako dôkaz priložil uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Liptovskom Mikuláši, úradu justičnej a kriminálnej polície PZ zo dňa 17.08.2008 č. ČVS: ORP-263/JP.LM-2008.

Taktiež nesúhlasil s konštatovaním krajského súdu, že Všeobecné záväzné nariadenie č. 1/2007 o záväznej časti územného plánu Obce Bobrovník, ktoré bolo schválené uznesením obecného zastupiteľstva č. 2/2007 nekonkretizuje jednotlivé parcely na použitie na konkrétny stavebný účel, nakoľko Krajský súd v Žiline v napadnutom uznesení presne identifikoval parkovisko, ktoré má byť postavené na parcelách vo vlastníctve členov žalobcu.

Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací zmenil uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.06.2010, č. k.: 20S/54/2010 tak, že zruší uznesenie obecného zastupiteľstva obce Bobrovník č. 2/2007, ktorým žalovaný schválil územný plán Obce Bobrovník, a Všeobecné záväzné nariadenie č. 1/2007, ktorým sa schvaľuje záväzná časť územného plánu Obce Bobrovník alebo aby uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.06.2010, č. k.: 20S/54/2010 zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení stotožniac sa s uznesením Krajského súdu v Žiline č. 20S/54/2010-117 zo dňa 22.06.2010 navrhla predmetné uznesenie potvrdiť.

S poukazom na ustanovenie § 244 ods. 2 a 3 OSP tvrdila, že uznesenie č. 2/2007, ktorým podľa ustanovenia § 27 ods. 3 stavebného zákona žalovaná ako správny orgán schválila územný plán Obce Bobrovník a Všeobecne záväzné nariadenie č. 1/2007, ktorým sa schvaľuje záväzná časť územného plánu Obce Bobrovník, nie je rozhodnutím, ktorým sa zakladá, mení alebo ruší právo alebo povinnosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby ani sa priamo ich práv alebo právom chránených záujmov alebo povinností nedotýka. Preto tu podľa žalovanej nebola splnená podmienka v ustanovenia § 244 ods. 3 OSP na podanie žalobného návrhu podľa druhej hlavy piatej časti OSP.

Petit žalobného návrhu žalobcu v tomto prípade nespĺňal podmienky ustanovenia § 249 ods. 2 OSP, keďže žalobca žiadal, aby Krajský súd Žilina uložil povinnosť žalovanej doručiť správne rozhodnutie žalobcovi a zároveň sa domáhal zrušenia správneho rozhodnutia a jeho vrátenia žalovanému na ďalšie konanie. V petite žalobného návrhu však neuvádza konkrétne označenie, v čom vidí nezákonnosť správneho rozhodnutia žalovaného, v akom rozsahu toto napáda a pod.. Žalobca podaným žalobným návrhom teda nespĺnil ani podmienku ustanovenia § 249 ods. 2 OSP.

Taktiež dala Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky do pozornosti aj skutočnosť, že žalobca ako občianske združenie v tomto prípade nie je ani aktívne legitimovaný na podanie takéhoto žalobného návrhu, v takomto prípade by aktívne legitimovaní na podanie žaloby (za splnenia ostatných zákonných podmienok) mohli byť vlastníci pozemkov v kat. úz. Bobrovník, ktorých, ako tvrdí žalobca, občianske združenie zastrešuje. Žalobca, teda nespĺnil ani základnú procesnú podmienku, a to je podmienka aktívnej legitimácie na podanie žalobného návrhu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Z obsahu pripojeného spisového materiálu mal Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) v súlade s krajským súdom za preukázané, že žalobca sa svojou žalobou z 29.04.2010 domáha doručenia rozhodnutia o schválení územného plánu Obce Bobrovník obecným zastupiteľstvom dňa 27.04.2007 ako aj zrušenia územného plánu Obce Bobrovník schváleného obecným zastupiteľstvom Obce Bobrovník dňa 27.04.2007 a vrátenia veci žalovanej na ďalšie konanie.

Podľa § 7 ods. 2 OSP v občianskom súdnom konaní súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci a rozhodujú o súlade všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy vo veciach územnej samosprávy so zákonom a pri plnení úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 6 OSP primerane podľa ustanovení tejto časti konajú a rozhodujú súdy aj vtedy, ak to ustanoví osobitný predpis alebo ak preskúmanie rozhodnutí orgánov verejnej správy vyplýva z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná.

V zmysle § 11 ods. 4 písm. c/ a písm. g/ zákona o obecnom zriadení obecné zastupiteľstvo rozhoduje o základných otázkach života obce, najmä je mu vyhradené schvaľovať územný plán obce alebo jej časti a koncepcie rozvoja jednotlivých oblastí života obce a uznávať sa na nariadeniach.

Podľa § 27 ods. 3 stavebného zákona obec schvaľuje územnoplánovacia dokumentáciu a jej záväzné časti vyhlasuje všeobecne záväzným nariadením.

Do tzv. verejného (správneho) súdництва patria podľa siedmej hlavy piatej časti OSP aj konania o nezákonnosti a zrušení uznesení zastupiteľstiev orgánov územnej samosprávy (§ 250zf OSP) ako aj konania o súlade všeobecne záväzného nariadenia obce a vyššieho územného celku so zákonom, nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy zastupiteľstiev orgánov územnej samosprávy (§ 250zfa OSP).

Účelom konania v týchto veciach je preskúmanie zákonnosti uznesení obecných zastupiteľstiev, miestnych zastupiteľstiev, mestských zastupiteľstiev alebo uznesení zastupiteľstva vyššieho územného celku, resp. zákonnosti všeobecne záväzného nariadenia obce a vyššieho územného celku so zákonom, nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy zastupiteľstiev orgánov územnej samosprávy.

Účastníkmi konania sú obec, mesto, mestská časť alebo vyšší územný celok a prokurátor (§ 250zf ods. 2 a § 250zfa ods. 2 OSP).

Konanie sa začína len na návrh. Procesne oprávneným na podanie návrhu je v oboch prípadoch prokurátor, ktorého protestu sa nevyhovelo zrušením napadnutého uznesenia zastupiteľstva (§ 250zf ods. 1 OSP) alebo zrušením alebo zmenou všeobecne záväzného nariadenia (§ 250zfa ods. 1 OSP). Prípustnosť návrhu v týchto veciach teda podmieňuje neúspešnosť protestu prokurátora podľa § 22 a nasl. zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov.

Z uvedeného nesporne vyplýva, že žalobca nie je aktívne procesne legitimovaný na podanie žaloby v tej časti, ktorou sa domáha zrušenia územného plánu obce schváleného uznesením obecného zastupiteľstva žalovanej obce zo dňa 27.04.2007, nakoľko na podanie takéhoto návrhu v zmysle § 250zf OSP, resp. § 250zfa OSP je aktívne procesne legitimovaný **výlučne prokurátor**, a to iba v prípade, že nebolo vyhovené jeho protestu. Z tohto hľadiska námietky žalobcu uvedené v odvolaní sú bez právneho významu.

V danom konaní uznesenie obecného zastupiteľstva obce o schválení územného plánu obce nemožno považovať za individuálny správny akt a rovnako ním nie je ani všeobecne záväzná nariadenie obce, ktoré je normatívnym právnym aktom prijímaným orgánom obce,

ktorým sú riešené zásadné otázky týkajúce sa obce ako celku, alebo osobitne jej obyvateľov alebo upravujúce právne vzťahy vznikajúce a realizujúce sa na jej území, a to tak na úseku prenesenej štátnej správy ako i územnej samosprávy.

Neopodstatnená a zákonom nepodložená bola aj požiadavka žalobcu na doručenie uznesenia o schválení územného plánu obce, nakoľko pri uzneseniach obce ani všeobecne záväzných nariadeniach právne predpisy neukladajú ich individuálne doručovanie fyzickým či právnickým osobám.

Pokiaľ ide o námietku nezákonného doručenia napadnutých rozhodnutí pre neexistenciu úradnej tabule obce, aj táto bola bez právneho významu. Z obsahu pripojeného spisového materiálu, a to konkrétne aj z uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Liptovskom Mikuláši, úradu justičnej a kriminálnej polície PZ č. ČVS: ORP-263/JP-LM-2008 zo dňa 17. augusta 2008, ktoré žalobca pripojil k odvolaniu, nesporne vyplýva, že dňa 10. októbra 2006 sa uskutočnilo verejné stretnutie s občanmi, kde sa prejednával územný plán Obce Bobrovník a že hoci obec Bobrovník ako taká nemala svoju úradnú tabuľu, informovanosť občanov bola zabezpečená dvoma spôsobmi, a to vyvesením jednotlivých oznamov na tabuli nachádzajúcej sa na začiatku obce Hliník, ktorá je súčasťou obce Bobrovník, a taktiež vyvesovaním oznamov priamo v obci Bobrovník na výklade tunajšieho obchodu potravín, pričom takýto spôsob oboznamovania občanom je v obci zaužívaný už niekoľko rokov. Týmto boli splnené zákonné podmienky doručenie verejnou vyhláškou v zmysle § 26 ods. 2 správneho poriadku ako aj § 6 ods. 8, 9 a 10 zákona o obecnom zriadení. Taktiež z obsahu spisu vyplynulo splnenie doručenia dotknutým orgánom v zmysle § 27 ods. 4 stavebného zákona.

Nakoľko žaloba bola podaná neoprávnenou osobou krajský súd správne konanie zastavil, hoci tak mal urobiť podľa § 250d ods. 3 OSP v spojení s § 244 ods. 6 OSP.

Zo zhora uvedených záverov vyplýva, že krajský súd síce nepostupoval celkom v súlade so zákonom, ak konanie zastavil podľa § 104 ods. 1 veta prvá OSP, avšak toto pochybenie nemalo nijaký vplyv na vecnú správnosť výroku napadnutého rozhodnutia.

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolaciemu preto neostalo iné, ako podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdiť.

O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že priznal úspešnej žalovanej ich náhradu vo výške 215,16 eura, a to za dva úkony právnej služby - 1. porada s klientom dňa 06.09.2010 v dĺžke 1 hod. á 80,15 eura, 2. vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 09.09.2010 á 120,23 eura + 2 x režijný paušál á 7,21 eura, to všetko podľa § 14 ods. 2 písm. a/, § 14 ods. 1 písm. b/ a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom od 01.06.2010.

V súlade s § 149 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP náhradu trov konania zaplatí žalobca na účet právneho zástupcu žalovanej.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. novembra 2010

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková